

ਜਗਤਜੀਤ ਕਾਟਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿ., ਫਗਵਾੜਾ ਬਨਾਮ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪਟਿਆਲਾ (ਹੁਣ ਬੰਦ) ਅਤੇ ਹੋਰ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਡੀ ਨੇਵੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਅਨੁਕੂਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਮਹਾਸਭਾ

ਸਈਅਦ ਜਾਫਰ ਇਮਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏ.ਕੇ.ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੇ.ਸੂਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ.ਜੇ.

ਓਮ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 85

ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ (1951 ਦਾ XLIII)— ਧਾਰਾ 90(3), 98 ਅਤੇ 116-ਏ — ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼— ਕੀ ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 116-ਏ— ਮੁਕੱਦਮਾ— ਦਾ ਅਰਥ— ਧਾਰਾ 117— ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਸੀਦ

ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਭਾਵੇਂ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116-ਏ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਜਮਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਲਿਮਿਨਰੀ ਮੁੱਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਾਕੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 98 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VI ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ 'ਮੁਕੱਦਮੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦਿਖਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1,000 ਜਿੱਥੇ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈਸੇ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ. "ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ" ਵਾਕੰਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ" ਜਾਂ "ਕਿਸ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ" ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 12 ਅਗਸਤ, 1958 ਦੇ ਫਸਟ ਅਪੀਲ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 183, 1957 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ 8 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, 1957 ਦੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 249 ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਲ।

ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਤ੍ਰਿਕੁਮਦਾਸ, ਜੇ.ਬੀ. ਦਾਦਾਚਨਜੀ, ਐਸ.ਐਨ. ਐਂਡਲੇ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਲ. ਵੇਹਰਾ ਦੇ ਨਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਗਣਪਤ ਰਾਏ, - ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨੈਨੀਤ ਲਾਲ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਸਰਕਾਰ, ਜੇ.—1957 ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਗਿਆਨ ਚੰਦ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ.

ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਨੇ ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਬਹਿਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 90(3) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 117 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਸੀਦ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1,000 ਰੁਪਏ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਰਸੀਦ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਚ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੂਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਰਸੀਦ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ, ਜੇ.

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ "ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 117 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਧਾਰਾ 116 ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 98 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਅਪੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਭਾਗ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 98.—ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।—ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ-

(a) ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ;
ਜਾਂ

(c) ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ
ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;
ਸੈਕਸ਼ਨ 90.—ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ।—

(3) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
ਸੈਕਸ਼ਨ 81, ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 117 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 85 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

ਧਾਰਾ 85.—ਜੇ ਧਾਰਾ 81 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 82 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, (ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 85 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਾਫ਼ੀ
ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ
ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਹੈ

ਧਾਰਾ 116 ਏ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 98 ਵਿੱਚ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਹ ਪੜਾਅ ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ। ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਫਰਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਭਾਗ VI ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ" ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 86 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ

107 ਅਤੇ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਮੈਦਾਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 86, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ" ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ। ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 86 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਜਮਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਾਕੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਕਤ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 86⁴) ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਭਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ "ਮੁਕੱਦਮੇ" ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਸੀ

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਭਰੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। "ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫਰੀਅਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ" ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ" ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ" ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਥੇ ਵੀ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 98 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਹ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚਲੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 98 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਸ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਹੋਣ

ਸੁਣੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਾਜਪਾਈ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਸਿੰਘ (1) ਕੇਲ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90(2) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਟਰਾਇਲ' ਸ਼ਬਦ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 'ਮੁਕੱਦਮਾ' ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 86 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਮੁਕੱਦਮਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 98 ਵਿੱਚ 'ਮੁਕੱਦਮੇ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(2) ਵਿੱਚ ਜੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 'ਮੁਕੱਦਮੇ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 98 ਵਿੱਚ 'ਅਜਮਾਇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਹੀ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥ ਜਿਸਦਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸ਼ਬਦ, ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) {1857} ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 370

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਜੋ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ" ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 98 ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 103, 106 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 107 ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 103 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਸਦਨ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਜਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 107 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 98 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 99 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਹੁਕਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90(3) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਤਾਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਸਦਨ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਜਾਂ ਚੇਅਰ ਮੈਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹੁਕਮ ਕਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਐਡਹਾਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਮਲੀ. ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਉਤਸੁਕ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ

ਧਾਰਾ 90(3) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇ. ਕਾਮਰਾਜਾ ਨਾਦਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਜੂ ਟੇਕੇਵਰ (1), ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਕਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਦਲੀਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 99 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, 'ਖੋਜ' ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 687

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਬੇਤੁਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਢਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬੇਸਮਝ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੰਗੇ ਆਧਾਰ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 99 ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕਥਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੁੰਝ ਜਾਣ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸਾਂ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬੇਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥਹੀਣ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸਭ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 99(1)(b) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 98 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 90(3) ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ, ਧਾਰਾ 90(3) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 90(3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 98 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 116A ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੀਹਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਿੰਘ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਜੋ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੋਇਆ।

ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦਿਖਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1,000 ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਸੀਦ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਿਆਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਧਾਰਤ ਹੈ:-

1. ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਗਿਆਨ ਚੰਦ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਪੈਟ. 201.

2. ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-
ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ.

ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫਾਰਮ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; 'ਕਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ' ਇੱਥੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ। ਰਸੀਦ ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਕੱਤਰ, ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਸੀਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

. ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਐਨ ਏ ਵੀ ਹਿੰਦ ਫਾਈਨੈਂਸ ਐਂਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1957

ਅਪ੍ਰੈਲ, 6

1958 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 522-ਡੀ

ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਏ ਸੀਟੀ (1939 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 47 ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੋ— ਦਾ ਘੇਰਾ— ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਲਕ— ਦਾ ਮਤਲਬ—
ਦਾ ਵਾਅਦਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Balwinder Singh.

Translator